U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Josefa Baxy v právní věci žalobkyně: **M. K.**, zastoupené JUDr. Irenou Strakovou, advokátkou se sídlem Praha 1, Žitná 45, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 2. 2003, č. j. OAM-500/VL-19-17-2003, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 30. 10. 2003, č. j. 24 Az 901/2003–23,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ostravě napadeným rozsudkem zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu, kterou se žalobkyně domáhala přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 2. 2003, č. j. OAM-500/VL-19-17-2003. Současně krajský soud žalobkyni poučil o možnosti podat proti rozsudku kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu, prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě, a to ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozsudku.

Žalobkyně podala kasační stížnost, zaslanou Krajskému soudu v Ostravě prostřednictvím držitele poštovní licence dne 9. 4. 2004, kterou doplnila podáním ze dne 22. 4. 2004. Navrhla zrušení napadeného rozsudku, a dále požádala o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a o prominutí zmeškání lhůty k jejímu podání.

Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl pro opožděnost dle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

Podle § 106 odst. 2 věta první s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí.

Žalobkyně převzala písemnost (rozsudek Krajského soudu v Ostravě) dne 2. 1. 2004 (pátek), jak vyplývá z dokladu o doručení.

Lhůta pro podání kasační stížnosti tedy žalobkyni v souladu s § 40 odst. 2 s. ř. s. uplynula dnem 16. 1. 2004 (pátek). Protože kasační stížnost žalobkyně zaslala

prostřednictvím držitele poštovní licence až dne 9. 4. 2004, je zjevné, že lhůta nebyla dle § 40 odst. 4 s. ř. s. zachována a tedy kasační stížnost byla podána opožděně, s čímž § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. spojuje důsledek odmítnutí návrhu.

Ze všech shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost byla podána opožděně a proto ji odmítl dle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

Nejvyšší správní soud nemohl vyhovět žádosti žalobkyně o prominutí zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti, neboť dle § 106 odst. 2 s. ř. s. nelze zmeškání této lhůty prominout.

Za této procesní situace se Nejvyšší správní soud z důvodu nadbytečnosti již samostatně nezabýval návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s., neboť v případě odmítnutí návrhu – kasační stížnosti, nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. června 2005

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu